

Д. ШУМУК ПРИЛІТАЄ ДО КАНАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як інформують канадські пресові агентства, Данило Шумук, 73-літній український привозахисник, прибув до Москви у середу, 20-го травня, і в суботу, 23-го травня, мав прилітати до Калгарі.

Д-р Б. Футей став суддею

Вашингтон (С. Жітка). — У четвер, 7-го травня Сенат ЗСА затвердив д-ра Богдана Футей на федеральному судді Суду позовів (U.S. Claims Court) у Вашингтоні. Його кандидатуру ухвалив був президент Роналд Реген і Сенат 12-го травня на 15 років. Після записання д-р Футей переймає свої нові обов'язки від початку червня. Це вперше українське досягнення такого високого становища в американському судівництві.

До судівництва д-р Футей переходить з виконавчої галузі держави, в якій три роки займав становище голови Комісії закордонних претензій у Департаменті справедливості.

Колішній адвокат у Клівленді, д-р Б. Футей був активний в українському громадському і в американсь-

кому політичному житті. Майбутній суддя ЗСА народився 28-го червня 1939 року в Бучачі в Західній Україні у родині залізничного службовця. З Німеччини емігрував до Аргентини, а в 1957 році до Клівленду. З дипломом магістра університету Вестерн Різерв викладав іспанську мову в середніх школах та одночасно студіював право. Після докторських і стейтських іспитів, вступив у 1968 році адвокатську канцелярію в Пармі та продовжував активну діяльність в цьому поселенні. Його візю майбутності і завдань молодшого покоління вказала йому включення в американську політику міста Клівленд і стейту Огайо в рамках Республіканської партії, яке завершилося покликанням на федеральні пости у столиці.

Д. Нагірний контужений

Мейплвуд, Н. Дж. — Данило Нагірний, під час пору найкращий український тенісист і п'ятий рейтингований в ЗСА серед університетських змагнень найвищої категорії, потерпів серйозну контузію правого коліна у турнірі за дружнє першество ЗСА в Атленті, Джа.

Граючи на першій ракеті Каліфорнійського університету, 19-літній Данило виграв першого сету 6-4 у фінальній грі проти Філіппа Джонсона з університету Джорджії і вів 2-1 в другому сеті, коли він скрутив праве коліно і пірвав фронтальні зв'язки. Його університетська дружина прогнала змагання 1-5.

Після короткого перебування в університетській лікарні, Д. Нагірний приїхав до батьків у Мейплвуд і відлітає назад до школи, де його чекають іспити. Він є студентом другого року. Його чекас операція і відтак посплана терапія.

Д. Нагірний є єдиним

українцем, в історії тенісу ЗСА, який добувся першої ракетки університетської дружини найвищої категорії. Він другий рік підряд був обраний до Всеамериканського тиму і був запрошений репрезентувати ЗСА в Джуніор Дейвіс Куп.

ТРЕТЄ ВИДАННЯ СЛОВНИКА

Оттава (ОУПС). О — Як повідомляє відоме міжнародне видавництво Отто Гаррасовіч у Вісбадені, Західна Німеччина, тут вийшов з початком травня третій наклад „Українсько-німецького словника“ З. Кузель й Яр. Рудницького. Видана вперше в Ляйпцігу, в 1943 році, ця книжка була перевидана у Вісбадені другим накладом у 1983 році, а тепер появився її третій наклад. Замовлення можна посылати на адресу видавництва: Otto Harrassowitz, Taubstr. 16, Wiesbaden, West Germany.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ ЖЕРТВУЄ ПОНАД 200,000 ДОЛ. НА ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ

Інж. Іларіон Мазепа проголошує пожертву 25,000 дол. від кредитівки „Самопоміч“. Опісують д-р Альберт Кіпа і д-р Омелян Прицак (сидить).

Філадельфія (ІЯХ). — Зрозуміння історичної ваги наукового відзначення 1000-ліття Християнства в Україні Гарвардським Проєктом та жертвенність української громади міста й околиці Філадельфії, як теж динамічність дії місцевого Ділового комітету Гарвардського Проєкту, який очолює д-р Стефанія Бережницька, привели до того, що ця громада досі пожертвувала понад 200,000 дол. на здійснення Гарвардського Проєкту.

Більші суми по 25,000 дол. зложили: Кредитівка „Самопоміч“, Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ Філадельфії та Іван і Діана Гиняньські. По 10,000 дол. зложили: Митрополит Стефан Сулик, Шадиця „Тризуб“, яка мабуть додасть ще 15,000 дол., щоб уфундувати один том. Є ряд громадян, які вплатили менше, як 10,000 дол., отже разом загальна сума перевищує 200,000 дол., що ставить громаду Філадельфії

на другому місці по Дітройті.

100-доларовий бенкет, який відбувся тут у суботу, 4-го квітня ц.р., на якому було біля 250 осіб, задокументував ясо, що громада розуміє вагу реалізації Гарвардського Проєкту і хоче допомогти це зробити. Майстром церемонії був проф. Альберт Кіпа, а прахростили його своїми виступами: о. митрат Іван Білінич, проф. Омелян Прицак, д-р Степан Ворох та проф. Мисролав Лабунька, а виступив частину провела Лариса Крупа і другі.

Ентузіазм творця Гарвардського Проєкту проф. О. Прицака перейшов не тільки на Діловий комітет, але й на широкі кола громади. Центральний Діловий Комітет, який очолює д-р С. Ворох, має в цілому терені включно з Канадою свої квітні, які пробують зібрати потрібні фонди, а УНІГУ добирає науковців і фахівців, щоб не діло здійснити.

В Нью Йорку померла М. Ржепечька

Нью Йорк. — В четвер, 21-го травня 1987 року тут померла після тривалої хвороби на 81-му році життя бл. п. магістер філософії Марія Ржепечька, уроджена Боднар, активна членка

Союзу Українок Америки, голова 64-го Відділу СУА, спомогаючий член Українського Музею, активна громадська діячка в Україні і на поселеннях у вільному світі.

Панахида буде правитись у понеділок, 25-го травня о год. 7:30 вечора в похоронному закладі Петра Яреми в Нью Йорку при 129 Схід 7-ма вулиця, а похорон у вівторок, 26-го травня до української католицької церкви св. Юра, а потім на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавид Бруку, Н. Дж.

В глибокій жалобі залишилися: Дарія Німців з сином Юрком в Австралії, Олена Шиприкєвич з мужем Володимиром і дітьми, Оксана Смолюська з синами Богданом, Андрєм і Мирославом та їхніми родинами у Львові, Олександра Бучацька з мужем Омелянком та синами Романом і Олегом в Австралії й дальша родина в Україні і ЗСА, а також членство СУА та українська спільнота з якою вона тісно співпрацювала.

ЗБОРИ У ДІЛОВИЦЬВ УНДОМУ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Дирекція Українського Народного Дому в Нью Йорку повідомляє, що Звичайні загальні збори у ділових УНДОМУ відбуваються в неділю, 31-го травня ц.р., о год. 2-й по полудні тут в приміщенні УНДОМУ, при 140-142 Друга авеню.

З уваги на свято Дня Пам'яті у понеділок, 25-го травня, газета не появиться.

СУД В СССР ВИЗНАЧИВ СТРОГІ КАРИ ДЛЯ ДВОХ КАПІТАНІВ

Одеса. — Советське пресове агентство ТАСС повідомило, що в Одесі, Українська ССР, закінчився судовий процес над колишніми капітанами В. І. Ткаченко і В. Г. Марковим, винними в корабельній аварії, внаслідок якої 31-го серпня 1986 року поблизу Новоросійська затонула пасажирський пароплав „Адмірал Нахімов“, загиблих великих людських жертв і матеріальних шкод.

Справа розглядалася у відкритому засіданні судової колегії в кримінальних справах Верховного суду СРСР під головуванням голови колегії А. Філатова.

Судова розправа тривала понад два тижні і задала судової інстанції СРСР намагалася вивчити кожну подробицю великої трагедії у відкритому морі. У процесі брали участь 269 потерпілих, рідних і близьких загиблих. У ході попереднього слухання і судового розгляду винність підсудних „неспростовно доведено“, — говориться у повідомленні ТАСС. Верховний суд визнав колишнього капітана суковантажного судна „Петр Василь“ Віктора Ткаченка і колишнього капі-

тана пароплава „Адмірал Нахімов“ Вадима Маркова винними в злочині, передбаченому першою частиною статті ч. 85 кримінального кодексу РСФСР, враховуючи особливу тяжкість винного злочину і винятково тяжкі наслідки трагедії, засудив до 15-ти років позбавлення волі кожного. Суд постановив стягнути з кожного із засуджених по 40,000 карбованців у рахунок відшкодування заподіяних ними державі матеріальних шкод. Вирок остаточний і опротестування в касаційному порядку не підлягає.

У матеріалах ТАСС говориться, що присутні в залі зустріли вирок із задоволенням. Звернено увагу міністерству морської флоту на серйозні недоліки в кадрівій роботі, завдяки чому Ткаченко і Марков попали на такі відповідальні пости.

Як відомо, у загиблій морській катастрофі загинуло тоді понад 500 осіб і советські рятівники кораблі врятували відносно мало пасажирів з розбурханого моря, про що була мова також на процесі проти капітанів.

Дж. Шульц зустрічався з канцлером Ф. Враніцким

Вашингтон. — Державний секретар З'єднаних Штатів Америки Джордж Шульц відбув формальну розмову з канцлером Австрії Францом Враніцким, який перебуває в Америці з офіційною візитом, не зважаючи на рішення Департаменту справедливості, який недовго заборони в'їзд до ЗСА для президента Австрії Курта Вальдгайма, колишнього доволитного генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй.

Після розмови Дж. Шульц заявив кореспондентам, що Адміністрація президента Роналда Регена поки не має в плані знімати заборону в'їзду поки остаточно не вясниться справа участі К. Вальдгайма в воєнних злочинах, а радше його заангажованості в транспортуванні грецьких жінок до концтаборів в Польщі і винищення членів руху спротиву в Югославії.

Розмова Дж. Шульца з Ф. Враніцким тривала 90 хвилин і, як кажуть офіційні речники Державного департаменту, мала „конструктивний характер“, не зважаючи на різниці в поглядах на певні справи. До речі, це була перша зустріч після рішення Департаменту справедливості, яке викликало глибоке розчарування в австрійському народі у тому Враніці взагалі вагався чи він має їхати до ЗСА, чи ні, бо велика частина

австрійської спільноти протестувала проти його поїздки, заявив австрійський канцлер кореспондентам під час першої з ними зустрічі.

Також Дж. Шульц призначив, що рішення у справі К. Вальдгайма, не допомагає Державному департаменту в його праці, а головне веденні закордонної політики, не кажучи вже про напружену, яку це рішення викликало. „Ми вважаємо, що візиту канцлера Австрії дуже важливо, бо вона свідчить, що ЗСА і Австрія повинні між собою тісно співпрацювати тепер і в майбутньому, а справа Вальдгайма не повинна притримувати цієї співпраці“, — заявив Шульц журналістам.

Поїздка Враніцкого була вирішена ще перед рішенням Департаменту справедливості і її треба було здійснити, або відкликати і тим самим поглибити непорозуміння, які і так існували між Вашингтоном і Віднем, ще перед заборотою до К. Вальдгайма. До поглиблення кризи фактично причинився Світовий жідевіський конгрес і заяви його речників, при потурчани офіційних чинників ЗСА. У четвер, 21-го травня цього року, канцлер Ф. Враніці зустрінувся на короткій розмові з президентом Р. Регеном, а у п'ятницю з генеральним прокуратором ЗСА Едвіном Мізом.

У СВІТІ

КАНАДСЬКИЙ ЦЕНТР статистики повідомив, що в минулому році число насильних злочинів зросло на 7,6 відсотка в порівнянні з 1985 роком і перевищило цифру 200,000. Ця сама статистика подає, що в останніх 10-ох роках злочинність в Канаді систематично зростає.

ЗУСТРІЧ МІНІСТРА закордонних справ Ізраїля Шімона Переза із советським амбасадором в ЗСА Юрієм В. Дубініним в неділю, 17-го травня, під час того, як він перебував на коротких відвідинах у Вашингтоні і Нью Йорку, викликала різку інтерпретацію у політичному світі. Деякі ізраїльські газети, наприклад, написали, що Ш. Перез не мав згоди й уповноваження уряду вести будь-які формальні розмови з офіційними речниками СРСР, а крім того розмова мала гостро контрверсійний характер, бо Перез намовляв СРСР до участі в міжнародній конференції, значить, що проти такої конференції виступає прем'єр-міністр Інах Шамір і політичний блок Лікуд. Шамір заявив в Єрусалимі, що конференція „є мертва“.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформує з Москви про велику пожежу у східному Сибіру біля Чіти, про який інформувала також советська телевізія. Досі згоріло 50,000 акрів лісу. Советські джерела інформують, що пожежа все ще цілком не погашена і вогонь загрожувє не тільки лісові, але також населеним пунктам. Советські пожежники зокрема в Сибірі, не були приготувані до таких розмірів вогню і тому не могли належно його контролювати. Советське агентство ТАСС критикувало за брак належної підготовки місцевих високих партійних і урядових речників.

СЕНАТ ВИМАГАЄ ПОЯСНЕННЯ ВІД ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон. Сенат проголосував більшістю голосів за резолюцією, яка вимагає від Адміністрації президента Роналда Регена докладного пояснення, як американські воєнні кораблі в Перській затоці чи на Середземному морі обороняються проти есентуального нападу Ірану чи Іраку. В Конгресі вже знають, що З'єднани Штати Америки зобов'язалися супроводжати 11 кувейтських оливних танкерів через Перську затоку, що ці танкери плавають під американськими прапорами і під командуванням американських капітанів. Знають також й те, що літаконосць „Кіті Гок“ і п'ять інших воєнних кораблів (якщо зайде потреба, то не числіть буде значно збільшені) є готові охороняти, а у випадку нападу, обороняти кувейтські танкери, але не знають чи Адміністрація ЗСА, будучи консервативною, готова також заангажуватись у війну на Близькому Сході на більшу скало, чи покарати напалаючу країну так, що вона не матиме більше спроможності тероризувати міжнародну флоту, погрожувати ЗСА і, чого доброго, вести дальшу війну з протинишником, яка тягнеться вже ось сьомий рік.

Голосування в Сенаті, 91 проти 5, говорить однак, що обидві палати Конгресу ЗСА, тобто Палата Репрезентантів і Сенат, сильно затурбовані в першу чергу збільшенням американських воєнних кораблів в районі Перської затоки, зобов'язанням обороняти там свою цінну вільну плаву торговельних кораблів, зокрема оливних танкерів, запряжених держав, які, принаймні частинно, могли б це самі зробити, і охотою відплатити акції проти Іраку

Речник Білого Дому Дан Говард заявив, що голосування в Сенаті є предметом студії президента Р. Регена і його найближчих співробітників і тому, аналіз, який представити Уряду, не можуть зайняти тепер жодного становища. Він тільки повторює зобов'язання ЗСА охороняти кувейтських оливних танкерів і підкреслює, що охороняти вільну плаву в Перській затоці, значить, охороняти американську економіку і американські інтереси в цьому районі світу.

СССР висунув нові пропозиції

Москва. — Советський Союз погодився зліквідувати всі свої ракети середнього засягу СС-20 в Азії при умові, що З'єднани Штати погодяться забрати свої нуклеарні арсенали, розміщені в Японії, Південній Кореї і на Філіппінах, і обмежать перебування своїх літаконосців у цьому районі. Про це заявив у своїй промові в Кремлі генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов. Його слова є відступом на пропозиції, що надходять останніми тижнями зі З'єднаних Штатів, щоб обидві сторони повністю ліквідували ракети середнього засягу.

Москва і Вашингтон у принципі вже погодилися забрати зброю цього типу з Європи.

Секретар Департаменту оборони ЗСА Каспар Вайнбергер перекував президента Роналда Регена, що неохідно настоювати на повній ліквідації всіх ракет СС-20 в Азії. Однак у проєкті відповідного договору, представлено американцями на розгляд советській стороні,

передбачається дозволити Советському Союзу залишити 100 таких ракет в азійській частині країни, а З'єднаним Штатам — таку ж кількість цих ракет на своїй території.

„Ми вже неодноразово заявляли про свою готовність вирішити проблему ракет середнього засягу в глобальному масштабі“, — сказав М. Горбачов, приймаючи у Кремлі в'єтнамського лідера Нгуєн Ван Ліна. Промову Горбачова опублікувало советське пресове агентство ТАСС.

Пропозицію ліквідувати всі нуклеарні ракети в Азії висунув державний секретар Джордж Шульц під час перебування в Москві в квітні цього року. Однак, як сказав журналістам Дж. Шульц, советські лідери відкинули його пропозицію.

„Адміністрація ЗСА хоче зберегти в Азії нуклеарну зброю, спрямовану проти ліквідації всіх ракет СС-20 в Азії. Однак у проєкті відповідного договору, представлено американцями на розгляд советській стороні,

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, УВЕЧЕРІ, 19-го травня ц.р., два польні ведмеді загрили хлопчину, який в ще досі невідомий спосіб потрапив на територію білих ведмедів в Преспектському зоологічному парку в Брукліні, Н. Й. Поліція, прибувши на місце трагічного випадку, застала жалюгідну картину, як велетенський 900 фунтовий польняк величав розривати тіло хлопчини. Поліція потребувала двадцять пострілів з криса щоб вбити цих двох колюсів.

ФЕДЕРАЛЬНІ ПРАЦІВНИКИ здоров'я заявили, що їм стало відомо про три випадки зараження вірусом АІДС трьох доглядачів здоров'я, коли їхня шкіра була на кілька моментів беззахисною при праці з зараженими пацієнтами. Ці три перші випадки заражень не були наслідками прямих інєкцій чи переливів зараженої крові. Однак ці ж самі урядовці заявили, що інфекція прийшла на наслідок того, що в кожному випадку загідані працівники мали прорізану чи інший спосіб здеформовану шкірну оболонку.

У ВІВТОРОК, 19-ГО ТРАВНЯ ц.р. Федеральний апеляційний суд у Мангеттені, Н. Й., одностайним рішенням дозволяє літераторам і мистцям відтягати від річних податків видатки, пов'язані з виданням твору, в тому році, коли вони їх мали.

Ред. Т. Кардашинець закінчила працю у „Свободі“

Спільна світлина членів редакції „Свободи“ і „Українського Тижневика“, завершили працю, яким закінчився ще один відомини у житті одинокі, але і також щоденника „Свобода“. Четверта зліва — ред. Т. Кардашинець.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У четвер, 7-го травня ц.р., члени редакції „Свободи“, адміністрації, друкарні і всі працівники УНСоюзу зібралися в поноудневих годинах на спільному полуденку, щоб попрощати ред. Тамару Кардашинець, яка після 12 років безперервної праці залишила свій пост в редакції „Свободи“.

Від Екзекутиви УНСоюзу попрощали ред. Т. Кардашинець головний пресдідник д-р Іван Фікс, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна Дячук. Від редакції „Свободи“ теплим словом про

щав головний редактор Зенон Сидник. Він пригатав цільний шлях, який пройшла Т. Кардашинець до співредакторки „Свободи“ з особливим призначенням, редагуванням дописів, але також кожної іншої праці, яку треба було виконувати в щоденнику.

Вкінці зворушено дякувала Т. Кардашинець, стверджуючи, що кожний хто працює у редакції, залишає тут частину своїх почувань і свого серця. Вона підкреслила, що важливе громадське і патріотичне завдання, яке має цей щоденник, тепер український щоденник, як і

СВОБОДА
FOUNDED 1983

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0907, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поклін поляглим

Останній понеділок у травні кожного року — у цьому році 25-го травня — є "День Пам'яті" — присвячений поляглим воякам у всіх війнах, що їх вела батьківщина. Це не тільки американський звичай.

Пригадаймо, як то на Зелених Святих відбувалися у "старому краю" поминки по поляглих українських вояках — це можна було робити тільки за Польщі між двома світовими війнами, бо в Советському Союзі українські герої, що лягли головою за батьківщину — це "бандити". За відродженої Польщі був режим піддиктатури, за обмеженою свободою. Не було заборони відправляти Богослужби на могилах українських вояків на Янівському цвинтарі, — були деякі й на Личаківському цвинтарі у Львові, але до авантюри з поліцією приходило зправила тоді, коли зібрані українські люди, здебільша молодь, почали співати "Не поря" Івана Франка і явля демонструвати проти Польщі, як окулантської держави, яка зносила акт державного самовизначення Галичини з 1-го листопада 1918 року й повела проти новопроголошеної Західно-Української Республіки збройний похід.

Культ поляглих за батьківщину — це один із найбільш шляхетних проявів людей, без уваги на расу, націю чи віру. Це поклін тим, які боролися за рідну країну. Не всі ці війни були справедливі, не завжди воєни були переможні, історія з перспективи часу засуджує деякі війни, як прояв зайвої експансії, інколи в інтересі однієї верстви чи ім'я поширення власних кордонів коштом сусідської країни; але ні в якому випадку не було вини вояків. Військо не робить політики. Воєн виконує тільки свій воєнський обов'язок і слухає наказів зверху. І тому й історики ніколи не заперечують генералів чи радників воєн — вони таврують політиків і логанів державних мужів, які повели зайву війну, або втручалися у воєнну стратегію і тактику, сплутуючи руки бойовим старшинам-полководцям.

В історії України ми мали війни ще за княжих часів, за періоду Козащини і в новітньому періоді, вже за нашої пам'яті. Шевченко став бардом славетної Козащини. Він бідкався, що "Було колись в Україні — Ревілі гармати: Було колись — запорожці Вімили панувати (Минулося: осталися могили по полю)". Ті могили, свідки колишньої слави, створили традицію, без якої ніякий нарід, — свідомий свого, "я" не може бути повновартим народом. І культ поляглих — це саме документация традиції, яка є однією з найважливіших баз існування нації і її дальшого походу на шляху поступу. Найбільш трагічними жертвами воєн за батьківщину є ті, могили яких розсіяні невідомо де. Тому у кожній сучасній державі існує "Могила невідомого воєна". В Америці центральною пропам'ятною маніфестацією є відзначення Дня Пам'яті на найбільшому воєнському цвинтарі в Арлінгтоні, стейту Вірджинія, недалеко столиці Вашингтону. Такі маніфестації на честь поляглих — це символічний вияв найбільшої поваги і вдячності тим, які боролися, інколи не здаючи собі справи, за що вони борються, але здисципліновано слухають наказів і здисципліновано слухають батьківщини, приносячи їй ту найбільшу жертву, якою є власне життя.

День Пам'яті в ЗСА є державним святом, яке обов'язує усі стейти. І в цьому році, як і в останніх — двоох-трьох, напевно знову появляться статті-коментарі на тему різних воєн, що їх вела Америка. Вона взяла участь в новітньому часі — примувавши вже визвольну війну за Вашингтона і Промаданську війну за Лінкольна — у двоох світових війнах. В обох тих війнах проявили свій геніальний хист деякі полководці і в обох тих війнах державні мужі-політики у Вашингтоні зробили великі помилки. У Першій світовій війні Вудро Вільсон признав у своїх 14-ти пунктах право самовизначення тільки чехам і полякам і гішов супроти Німеччини по лінії максималізму французького лідера Клемансо, що спричинило реакцію у народженні німецького націоналістичного Гітлера. У Другій світовій війні Ф. Д. Рузвельт зробив трагічну помилку в Ялті 1945 року, зловившись на вудку Сталіна. У Корейській війні Гаррі Труман зробив помилку, відкликавши генерала Артура МакКарти, ображений його критикою, — у В'єтнамській війні Ліндон Джонсон програв війну поганого тактикою, що її диктували його ліберальні дорадники у Вашингтоні. Але у всіх тих випадках воєни не були винуваті — вони виконували свій патріотичний воєнський обов'язок, боролися інколи у жахливих умовах, ставали каліками або гинули, як гинули античні атенці, і спартанці у боях проти агресивних персів. Віддаймо поклін усім українським героям, які полягли за Україну, почавши від злочасного бою над Калкою аж по Крути, Чотирікутний смерті, Базар і Броди, і солідаризуючись з усіма американськими патріотами, які звеличають своїх героїв.

На сторінках советських газет останнім часом стурбовано пишуть про незадовільні результати проголошення Горбачовом "рішучої революційної" перебудови. Так газета "Правда" в статті "Комуністи обговорюють рішення січневого пленуму ЦК КПРС" констатують: "Нас ніяким чином не можуть задовольнити підсумки розвитку народного господарства за перший квартал цього року. Два з половиною проценти зростання — це не тільки менше запланованого, але й менше в порівнянні з цим же періодом минулого року... Зовсім нестерпимо, що не сталося значного поліпшення якості продукції та виправлення досягнених науково-технічного прогресу..."

Далі йдуть розпачливі вигук: "Ми можемо опинитися в становищі людей, які не дотримують свого слова!"

На превеликий жаль, слова обіцянок зостаються нічим не вартим звуком. Від слів далека відстань до діла. Бучні слова не раз обертаються на одвічну лопову. А серйозні здобутки — жменюха.

У чому причина відсутності істотного зрушення в господарванні, — на це хоче відповісти газета "Правда", — орган Центрального комітету партії, основний провідник політики протягом усіх років советської влади. Серед інших пояснень відзначає майже повну відсутність мотивації праці, незрозуміння потреби рішучої демократизації, бажання по-старому вирішувати всі питання наказним шляхом, тримати все, так би мовити, в керівному кулаку і невідання працювати чесно і відповідально.

У іншій статті цієї ж газети завідувач відділу пропаганди і агітації Донецького обкому партії А. Гурбич повідомляє про несподівані для нього результати проведеного на 50 підприємствах спеціального дослідження.

Зелені Святи, як кожні великі свята, мають свою релігійну містерію. Нею є зіслання на Апостолів Святого Духа, що дав їм надприродну силу проповідувати науку Христа. Та одночасно з кожним великим святом зв'язані теж окремі церковно-обрядові звичаї, свої питомі традиції. Вони є багатомовними свідченнями символізму.

Уже з давньодавня в нашому народі є гарний звичай відзначати в часі Зелених Свят церковні процесії у полях, щоб посвятити їх урожаю. Ці процесії були колись важливою й радісною подією в житті українського села. У процесії брало участь майже все населення: дітвора, молодь і старші і чоловіки. Серед радісного гомону, дзвінків та релігійних пісень, процесія посувалася з церковними образами й хоругвами серед свіжозелених ланів пшениці.

Цей традиційний звичай мав своє глибоке, не тільки чисто релігійне, але й загальнонаціональне значення. Він випливав із самої глибини душі українського хлібороба, був виявом його свідомості. Бо ніякому іншому народові не є так притаманною й глибоко вкоріненою віра в "лаєць Божий", як саме селянському. У час Зелених Свят, коли кинене в землю зерно вже викільчилося з неї, і починає набирати соків для да-

Василь Сохлі

ІХ ТАК УЧИЛИ

джени:

"Результати нас збентежили: серед молоді, — на яку ми розраховували, — виявилася елементарна економічна неграмотність і політична близорукість. Більшість не розуміє суті курсу партії на прискорення..."

Хто ж винен? Неже обласному партійному ідеологічному відомству, що молодь найбільше схильна до перемін. Вона, "хоче вести вільну дискусію". А це, виявляється, ризикова справа. Головний обласний пропагандист обвинувачує підлеглого йому райового пропагандиста, що вона не тільки не бажано вести оту вільну дискусію, але й оголосили молодих людей, які завадали гострі запитаннями, мало не дисидентами.

Що ж рекомендує партійний апаратчик?

"Необхідно переглянути форми і методи партійного навчання".

Ну, що ж, мабуть у цьому є значна правда, що почасти є причиною небажаного стану з проведення реформ. Не так учили?

Якраз же в одній статті в цій же "Правді" за 27-го квітня недвозначно трактується основа байдужості чи інерції, а це точніше, овору перебудови. Автор В. Білоусов назвав свою статтю "Нас так учили".

Краще було б сказати — "Нас так не учили". Бо, як учили? Тільки одне і те ж: "Нас так учили".

В. Локот

СВЯТКУВАННЯ У ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

льшого досту, український селянин бажав виломитися для себе приватного, людського, а не божого благословення. На батьківщині землі, зрошену потом і кров'ю його предків, селянин дивився як на справжнє святилище, у якому невідомою частинкою своєї істоти. Ясно, що це велика любов та прив'язаність українського селянина до землі, коли ця земля, на якій він працював у поті чола та з'справним героїзмом боровся з усіма супротивностями, була його власністю. Тому нарід і земля в широкому розумінні, тобто національна етнографічна територія — це основні чинники, що складаються на поняття рідного краю.

Від часу Першої світової війни був у нас ще другий релігійно-національний звичай, що подобно як і перший, мав своє глибоке символічне значення. А саме в час Зелених Свят відбувалися головні по містах, імпозантні святочні походи на могили борців поляглих в боротьбі за волю України. Ці походи те ж відбувалися під проводом і благословенням Церкви. В них брало участь майже все місцеве й доколишене українське громадянство. Ішли всі, бо кожний уважав за свій свя-

щитом? Адже їх так учили, так виховували в партійних школах і так вони діяли весь час.

А нині — це той непробачений шит, за яким напевно гуртуються сили опору започаткованим реформам. Під захистом гасла "Нас так учили" загартовані марксо-ленінсько-сталінсько-брежнєвсько наукою знайдуть нагоду рушити проти тих, хто наміслюється вчинити їх чортів новот.

Гасло "Нас так учили" служить прапором не лише для тих, що за всі роки свого керування провадили твердокам'яну політику, іншої не уявляючи. Партійна наука характерна тим, що однією гранню. Діалектична метода, взята на озброєння більшовиками, дозволяє маніпулювати елементарними поняттями в будь-який спосіб, щоб не раз доводити, що біле є чорне і навпаки. Так, бачте стверджується діалектичний постулат — єдиність протилежностей. Практично це дає "керівній силі" право бути нещирим, лукавим, двоєдушним, брехливим. Сьогодні захищають одне, а завтра, — раз партія наказує, заперечувати це, твердячи цілком протилежне. Дотримуючись такого правила, чимало діячів старого партійного гарту і догматичної науки застосовують в цю пору перебудови відповідну тактику.

"Вимагає час!" — вигукє в своїй статті довірливий перший секретар Полтавського обкому Ф. Моргунов і викидається: "Ми в п'ять разів скоротили обсяг інформації, яку досі вимагали від низових організацій" (А це ж був тайстиль керівництва!). Однак, у серії побутових обслуговування і торгівельно-побутових будови не видно. Та й ми, бюро обкому, не надто балували цю сферу своєю ува-

гою." (Ще б пак, самі були забезпечені на всі 100 відс. Так нас учили). А далі великодушним обличчям працювати по-гербачовськи: "Зокрема, кожну сім'ю забезпечити індивідуальною хатою або впровадженою квартирою... до 1996 року."

Чудова, радісна обіцянка трудовій сім'ї. А покищо десять років потерпіть без хати чи квартири. Так нас учили.

А скільки з'являється "борці за справедливість" з числа тих, що самі недавно творили беззаконня і виправдували всі попередні злочини. Є вони і серед літераторів, руки яких заплямовані кров'ю знищених діячів української культури, а тепер вони втираються в лави "революційних перебудов" і демократичних реформ.

Щойно прочитав в англійській пресі вістку про "генеральну перебудову" відомого сталінства академіка Ісака Мінда. В роки сталінського терору — від 1936 і до 1943 року він заважно викривав злочинну діяльність троцькістсько-бухаринських "контрреволюційних агентів іноземних розвідок, кривавих ворогів народу" — всіма силами в угоду Сталінові спотворював історію — а тепер високо піднімається на хвилі горбачовської "гласності" як "сміливий і нещадний" викривач сталінських злочинів і вимагає повної реабілітації ним же таврованих "ворогів народу" Троцького, Бухаріна, Зінов'єва, Каменєва, Рікова, Пятакова...

Народ повинен знати своїх героїв!

Отож і академіка, партійного історика Мінда так учили.

Невідомо, хто в цю пору перебудови більше небезпечний, — чи той, що чинить одвертий опір реформам, послаблюючи на те, що нас так учили, чи той, хто, засвоївши науку двоєдушності і лицемірства, прилучився до активістів перебудови?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сучасну одиссею

Різні мандрівки людей на протязі віків називали одиссеями, різні були також долі цих мандрівників: політичного характеру, людського, релігійного. Але це, здається, ніколи не окреслено цією назвою таку незвичайно прозаїчну і здавалось би, смішну мандрівку, як... сміття.

Одиссея ньюйоркського, а радше лонгвільдського сміття, що його ніхто не хоче прийняти від кількох тижнів уже запозових сторінок американської преси, а особливо ньюйоркської. Сміття, вагою 3,000 тонн, спакане тісно на поромі, зробило вже понад 6,000 морських миль від берега, шукаючи за місцем, у якому б його могли скласти без шкоди для довкілля. Але, як досі, три держави і шість американських штетів відмовилися його прийняти і в останніх днях воно повернулося до Нью Йорку, де тепер місцевий суд буде вирішувати його дальшу долю. Тепер аналізується склад сміття, щоб ствердити, чи можна його зіслати таки там, звідкіль його вивезли на Лонг Айленд. Виявляється, що буде це дова судової, легальна процедура, заки одиссея сміття закінчиться.

Ось і проблема сучасної доби, здавалось б смішна, але на ділі сумна. Росте населення, а з ним — кількість сміття, що його воно витворює — а місць де б можна його було без шкоди залишити щораз менше.

Один із знавців цієї модерної проблеми запевняє нас, що пересті кожна людина викидає до трох фунтів сміття денно. Ми ж чомо йому віримо але не можемо собі уявити скільки денно того сміття викидається наприклад, в місті Нью Йорку, не кажучи вже про всю країну ЗСА.

Можна, однак, змислюючи совістю відповіді, що багато. Пригадаймо собі тільки, як виглядали вулиці

щині, так і тут ми відчуваємо велику містерію, що її криють у собі могили наших героїв. Борці за нашу Церкву і наш народ. Сьогодні, на рідній нашій землі український народ не відбуватиме процесії на полях, щоб благоді Всевисьного за гарний урожай. Бо ті поля, ті врожаї не належать до нього. Обожнювана колись українським селянином рідна рілля стала тепер засобом його господарського поневолення. А вже ніяк не приходиться говорити про можливість спільних походів на запуснені могили українських героїв. Та це не значить, що їх могили будуть самі. Мільйони українських сердець будуть біля них. А ми, українські скитальці, що розсипалися по цілому широкому світі, в день Зіслання Святого Духа, звертаймо наші думки й серця в бік нашої дорогої, любі України.

Ми вповні розуміємо, що слово батьківщина, — це не пустий звук, але в ньому криється глибокий життєвий зміст. Наша велика туга за рідною землею — найкращий цьому доказ. Хай наші думки, що в день Зелених Свят линути на батьківщину, будуть цим символічним доторком до української землі. Хай вони дадуть нам сил до дальшої боротьби за остаточно перемогу вільної Християнської України.

Прочитала я в тих спогадах, що коли він ще студіював у Вишній мистецькій школі у Празі, на початку 1920-их років, там був оголошений конкурс на портрет відомого чеського дія-

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сучасну одиссею

Різні мандрівки людей на протязі віків називали одиссеями, різні були також долі цих мандрівників: політичного характеру, людського, релігійного. Але це, здається, ніколи не окреслено цією назвою таку незвичайно прозаїчну і здавалось би, смішну мандрівку, як... сміття.

Одиссея ньюйоркського, а радше лонгвільдського сміття, що його ніхто не хоче прийняти від кількох тижнів уже запозових сторінок американської преси, а особливо ньюйоркської. Сміття, вагою 3,000 тонн, спакане тісно на поромі, зробило вже понад 6,000 морських миль від берега, шукаючи за місцем, у якому б його могли скласти без шкоди для довкілля. Але, як досі, три держави і шість американських штетів відмовилися його прийняти і в останніх днях воно повернулося до Нью Йорку, де тепер місцевий суд буде вирішувати його дальшу долю. Тепер аналізується склад сміття, щоб ствердити, чи можна його зіслати таки там, звідкіль його вивезли на Лонг Айленд. Виявляється, що буде це дова судової, легальна процедура, заки одиссея сміття закінчиться.

Ось і проблема сучасної доби, здавалось б смішна, але на ділі сумна. Росте населення, а з ним — кількість сміття, що його воно витворює — а місць де б можна його було без шкоди залишити щораз менше.

Один із знавців цієї модерної проблеми запевняє нас, що пересті кожна людина викидає до трох фунтів сміття денно. Ми ж чомо йому віримо але не можемо собі уявити скільки денно того сміття викидається наприклад, в місті Нью Йорку, не кажучи вже про всю країну ЗСА.

Можна, однак, змислюючи совістю відповіді, що багато. Пригадаймо собі тільки, як виглядали вулиці

щині, так і тут ми відчуваємо велику містерію, що її криють у собі могили наших героїв. Борці за нашу Церкву і наш народ. Сьогодні, на рідній нашій землі український народ не відбуватиме процесії на полях, щоб благоді Всевисьного за гарний урожай. Бо ті поля, ті врожаї не належать до нього. Обожнювана колись українським селянином рідна рілля стала тепер засобом його господарського поневолення. А вже ніяк не приходиться говорити про можливість спільних походів на запуснені могили українських героїв. Та це не значить, що їх могили будуть самі. Мільйони українських сердець будуть біля них. А ми, українські скитальці, що розсипалися по цілому широкому світі, в день Зіслання Святого Духа, звертаймо наші думки й серця в бік нашої дорогої, любі України.

Ми вповні розуміємо, що слово батьківщина, — це не пустий звук, але в ньому криється глибокий життєвий зміст. Наша велика туга за рідною землею — найкращий цьому доказ. Хай наші думки, що в день Зелених Свят линути на батьківщину, будуть цим символічним доторком до української землі. Хай вони дадуть нам сил до дальшої боротьби за остаточно перемогу вільної Християнської України.

ПРО МИСТЦЯ В. ЦИМБАЛА

Досить часто в наших часописах можна прочитати про імена якогось мистця: чи про виставку творчості, чи привітання з ювілеєм, коли він живий, або кілька слів чи й некролог по покійному.

Але я щось не пам'ятаю, чи колись згадувалося про визначного мистця графіка Віктора Цимбала.

Фахівці говорять про творчість мистця в ній (творчості) — є символічний зміст, а я знаю, що багатьом нашим людям подобалися картини В. Цимбала і їх охоче купували.

Тепер, перечитавши другу книжку "Спогадів" св. п. Тетяни Цимбал про Аргентину, я дізналася більше про її чоловіка Віктора, який відійшов у вічність у Дітроїті 28-го травня 1968 року.

Прочитала я в тих спогадах, що коли він ще студіював у Вишній мистецькій школі у Празі, на початку 1920-их років, там був оголошений конкурс на портрет відомого чеського дія-

ча, в якому брали участь визначні мистці Західної Європи. На здивування всіх першу нагороду дістав молодий студент мистецької школи, українець Віктор Цимбал.

Під час Великого голоду в Україні, мистець Цимбал, проживаючи тоді вже в Аргентині, намалював картину в пам'ять жертв цієї трагедії. Вона теж має символічний зміст в являння від неї залишається незабутнє. Тепер ця картина "Голод" зберігається у музеї української православної церкви св. Андрія у С. Баунд Бруші, Н.Дж.

Там же намалював св. п. В. Цимбал картину "Катаклізм", яку з Буенос Айресу вислали на всевітню виставку до Чикаго. Про виставку і про мистця теж писали не лише українські часописи в Аргентині, але й в Америці.

Це, я б сказала, лише "крихти" з багатющої творчості покійного В. Цимбала. (Закінчення на стор. 4)

Пилип Демус

МИ БАЧИЛИ УКРАЇНСЬКУ БРАЗИЛІЮ

Час минає швидко, ми попросилися й подалися ще вище шукати інших колоній. От здалека змаявився хрест серед гушавини на бані української церкви. Цей хрест — це не лише символ, що там під ним пульсує українське життя. Під його покровом, з допомогою вчителів, катехетів і священиків, знає неписьменність серед української діаспори. Він є віконцем для української дитини у дальшій країнській світ. Хрест є також свідком усіх тих нещастій і кривд, що ними історія так щедро обдарувала українського хлібороба в Бразилії.

При в'їзді на шкільне подвір'я нас зустріли знов учительські і діти, — співами й квітами. Вони нам відкривали частинку свого серця. Наш приїзд був для них свого роду святом.

Нам говорили, що ті колонії, які ми відвідали, краще загосподарені, але коли поїхати в глиб джунглі, куди вже навіть автобус не ходить, то там бідніші люди. Тому тамешні провідники, в приватних розмовах чи в листах, стало підкреслювати одне: "Ми хочемо підняти життєвий рівень того найбіднішого хлібороба, а що найважливіше — дати йому і його дітям освіту і свідомість".

Возвращаючись з колоній, ми ще раз загоголю до приміщення Колеті св. Ольги. Розбірилися ми по подвір'ї, де

кожний ходив і оглядав що хотів. Все подвір'я — це ніщо інше, як город, поділений хідниками від однієї будівлі до іншої. Ходять біля цього городу самі дівчата, що тут живуть. Зайшли ми в пекарню, де дві дівчини-студентки пекли хліб. Зразу при пекарні є магазин рижів з лускою, що його возять ще від часу до млина лущити. Криниця під дахом обслуговує свіжою водою тих, які працюють у городі. В будинках мають також водопровід. Дівчата леруть самі руками. Коли ми згадали про електричні пральні, то нам сказали, що не хочуть привозити дівчат до таких вигод, бо на колоніях, куди везуть з них вертається, дуже часто немає електрики, і все є здане на ручну працю. Зайшли ми також до дівочих спалень, де ряди гарно застелених ліжок світилися чистотою й порядком. Біля спалень є кімнатки (комірки) з полицями, перегороженими для кожної дівчини. При цій нагоді дівчата нам зробили несподіваний концерт пісень. Потім ми перейшли до будинку інститутки. Там ми оглянули різні робітні (майстерні) як шиття, вишивання, писання писанок, прасування. Обов'язком кожної дівчини є вишити собі самі блузку. Малім у праці допомагають старші.

Того вечора влаштували для нас прощальну вечерю з концертом катехеток. Були співи, декламації, промови. Одна з катехеток сказала нам на прощання дуже знаменні слова, підкреслюючи значення наших зустрічей: "Сьогоднішній вечір — це будова нових мостів між нами і вами. Ці мости — це контакти, які родять щедрий часом непередбачені плоди".

Для читача, що цікавиться нашою бразилійською діаспорою, хотіли б ми подати ще деякі дані загального характеру про наших українців. Із статистики можна подати таке: В Бразилії наших людей є близько 200,000.

О—КА

КРАЙОВА АКАДЕМІЯ наук Америки заявила, що харчові продукти американського народу не є достатньо забезпечені від пестицидів, які спричиняють пістхві. Ця заява вийшла в наслідок звіту, якого зажадала Агенція Охорони, докинула, що вже довгий час веде намагання за створення і введення кодексу-закону в цій справі.

УРЯДОВЦІ АДМІНІСТРАЦІЇ президента Рональда Регана заявили, що закінчено працю над новим зарплатним, яке дасть доступ терористам на небу АІДС та інші псевдокультури несути до закупу експериментальних ліків. Едвін Л. Дейл мол., представник Бюро управління і бюджету, сказав, що остаточна форма зарплатного була вислана до федерального реєстратора вже в четвер, 21-го травня для негайного опублікування.

У роковини смерті священника-патріота св. п. Г. Скасов

Золоте Поділля, айдоло багато відданих працівників у Христівому Винограднику. Одним з них був о. крп. Григорій Скасов. Народився 10-го січня 1883 року в селі Гологоці, пов. Підгайці. Богословські студії закінчив у Львові, аїдак

оженився з Євгенією, донькою о. Івана Дурбаха, парохом в Божикові, пов. Підгайці. У 1907 році Митрополит А. Шептицький вислав його на священника і він став співробітником у свого тестя. Від 1911 до 1922 року душпастирював у Кутківцях, був катехитом у Тернополі. Під час Першої світової війни в 1914 році російська влада ув'язнила його, коли кутківський москвофил перейшов на православ'я і спровадив православного священника. Однак після двох днів ув'язнення його, бо українці Кутківці і Тернополя масово протестували і домагалися звільнення.

Після революції 1917 року повернувся до Кутківців. Був членом організаційного комітету, що переніс найбільшу українську маніфестацію в Тернополі в перші роковини смерті Івана Франка 28-го травня 1917 року. Митрополит А. Шептицький нагородив його в 1918 році почесною грамотою і хрестоносцем за „ревне і совісне сповняння душпастирських обов'язків в часі російської окупації“. Від 1921 до 1923 року душпастирював у Княжолуці, пов. Долина, від 1923 до 1944 року був парохом Чорновола, пов. Рогатин. Скрізь працював ревно як прикладний священник-патріот, знаменитий провід-

них, працював у громадських, культурних і господарських організаціях. У 1944 році переїхав до Австрії, душпастирював у Ландсху й Фюралбергу. В 1948 році переїхав до Аргентини, де душпастирював в околицях Буенос Айрес. У 1952 році переїхав до Америки, осів у Дітроїті, де був співробітником у Гемтревку аж до смерті — 25-го травня 1957 року після невиліковної операції. 28-го травня відбувся величавий похорон при небувалому здвизі народу. Покійний був 50 років священником, належав до Гетьманської Організації, був головою Контрольної комісії гетьманського руху. Вірив, що український народ відновить традиції гетьманської України.

Залишив доньку Любу, заміжню за Степана Юркова, і сина о. Богдана, жонатого зі Славом з Люжників, звуків і правнуків.

(I. C.)

ПОДЯКА
Дня 13-го грудня 1986 року ми зазнали невідомою болі, втрату, бо в той день трагічно загинув у Сеул, Південна Корея наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ І ШВАГЕР
СВ. П.
АНДРІЙ РОМАН СТЕФАНЮК
Ми не всіма в цьому безжизненому горі висловити нашу вдячність кожному зокрема і поименно, тому цією дорогою ми дякуємо Високопреподобним Отцям за похоронні справи, як теж щиро дякуємо Родині, Дружину і Знайомим за численну участь у Панахиді та похороні, за молитви, вітання, квіти, за щедрий пожертви на Богослужіння і листівні та укр. вислови співчуття.
Особливо ми подякуємо ініціаторів за створення стипендіального фонду для сина Романа і тата, які вкотре виступили щедрими жертвами.
Велика подяка всім, які передали нам своє тепло, близькість і приязнь, щоб облігшити нам важке горе.
Хай Всевисшній винагородить Всіх Вас своїми щедрими ласками.
Дружина **МАРТА** зі сном **РОМАН**

Карпатський Лещетарський Клуб
повідомляє і запрошує своїх Членів на
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КЛЮБУ
що вбудується
в п'ятницю, 29-го травня 1987 р., о год. 6:30 веч.
в приміщенні Українського Інституту Америки
2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021
Управа КЛК

Д-р Олександр Шварц
СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ
Крім того проводить найновіші методи перегляду шлунка, раннє виявлення поліпів, грубої кишки, нехірургічне лікування геморойдів.
232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003
(Між 2-ю і 3-ю Авенями)
Години прийняття: понеділок, середа, четвер і п'ятниця від 10-5 по пол. тільки за домовленістю.
Тел.: (212) 460-5622
Говоримо по-українськи.

Союз Українок Америки — 88-й Відділ
в Нью-Йорку, Н. Дж.
запрошує Громадянство
на **ЗУСТРІЧ** із
МАЙКОМ ЕДВАРДСОМ — автором статті „УКРАЇНА“ в журналі NATIONAL GEOGRAPHIC та
ТАНЕЮ Д'АВІНІОН — яка висвітлює прозорки.
П'ятниця, 5-го червня 1987 р., год. 7:30 веч.
Український Народний Дім в Ірангтоні, Н. Дж.
140 Проспект Авеню

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕЩІННУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО-Йорку
138 Друга Авею, Дім Українського Визвольного Фронту
ЗАПРОШУЄ НА
ОСТАННІЙ ІМПРЕЗУ СЕЗОНУ 1986-87 р.
„МОЯ МАНДРІВКА ПО ІСЛЯНДІЇ“
РОЗПОВІДЬ ІЛЮСТРОВАНА ПРОЗІРКАМИ
інж. Дам'яна Ліщинського
Імпреза відбудеться
в п'ятницю, 29-го травня 1987 р., о год. 7-й веч.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього:
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА
бл. п.
Евгена Людкевича
буде відправлена
ПАНАХИДА
в неділю, 14-го червня 1987 року
після другої Служби Вечірньої
в **УКРАЇНСЬКІЙ РАДАХ** Пречистої Діви Марії
в Голлівуді, Каліфорнія
Про молитви за упокій душі Покійного просимо —
РОДИНА

МАРІЯ РЖЕПЕЦЬКА
уроджена **БОДНАР**
активна членка Союзу Українок Америки, кол. голова 84-го Відділу СУА та спомогачка член Українського Музею.
ПАНАХИДА в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку в понеділок, 25-го травня 1987 р., о год. 7:30 веч.
ПОХОРОН у віаторку, 28-го травня 1987 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Нідні-Йорку на українській православній цвинтарі св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, N.J.
Залишила засмучених сестер:
ДАРЮ НІМЦІВ зі сном ЮРКОМ Гродиною в Австралії
ОЛЕНУ ШПИРКЕВИЧ з мужем ВОЛОДИМИРОМ і дітьми:
ПЕТРОМ з дружиною ІЛЬОНОЮ та МАРТОЮ з мужем
РОМАНОМ ВОЛЧУКОМ
ОКСАНУ СМОЛЬСКУ з синами БОГДАНОМ, АНДРІЕМ
І МИРОСЛАВОМ та їхніми Родинами у Львові
ОЛЕКСАНДРУ БУЧАЦЬКУ з мужем ОМЕЛЯНОМ та синами
РОМАНОМ І ОЛЕГОМ з Родиною в Австралії

Щиро вітаємо достойних членів, фундаторів Фундації УВУ, відомих українських підприємців і щедрих жертводавців на українські народні, наукові і виховні цілі, Панахиду Миколу і Марію Бойчук, які зложили свою чергову кияку пожертву в сумі 2,000.00 дол. на Постійний Стипендіальний Фонд (ПСФ) в їх імені при Фундації УВУ зложили 62,270.00 дол. А крім того на інші народні цілі через Фундацію УВУ Панахиди Бойчук зложили 222 тисячі дол.

Щиро вітаємо достойних фундаторів, меценатів, добродів і членів, які постійно розбудовують свої фонди при Фундації УВУ, а саме: Надія Кравчук; Антона і Віру Шумайко; д-р. Ярослава і Ірену Моцюк; Мирославу Савача; о. Степана і Юлію Кристалів; Івану Стельмахів; і Василі Ржевських.

Зокрема щиро вітаємо нових членів добродів, а саме: Юрія Ровенчука; Петра Стецька; д-р. Ореста Веселого; мгр. Христини Блаженко; д-р. Марію Фішер-Слиж; і Теодора й Анастасію Панчишин.

Щиро і дружно вітаємо нових членів Фундації в наших рядах, а саме: Володимира Стричка; Івану Ципригун; Володимира і Ярослав Оленчук; д-р. Ярослава й Оксану Сидорак і сотні постійних і нових жертводавців на українську науку, і на стипендії для студіюючої молоді через Фундацію УВУ.

ПОДАЄМО УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ЦЕРГОВИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФУНДАЦІЮ УВУ в АМЕРИЦІ

Бойчук, Микола і Марія \$2,000.00 (\$62,270.00).

По \$1,000.00 дол. зложили:
о. Кристалів, Степан і Юлія (2,320.00); д-р. Моцюк, Ярослав і Ірена (3,350.00); Панчишин, Теодор і Анастасія (1,210.00); Канада; Ровенчук, Юрій; Стецьк, Петро (1,080.00); Ржевський, Василь (2,000.00).

По 500.00 дол. зложили:
Савач, Мирослава (4,050.00); Стельмах, Іван (1,700.00); Стричак, Володимир; Шумайко, Антон і Віра (4,430.00); Укр. Фед. Кред. Кооп. Самопоміч в Клівленді 300.00; мгр. Боднарчук, Ярослав і проф. д-р. Наталія 250.00 (850.00) поправка до попереднього оголошення, де прізвище було подане Боднарчук; д-р. Глинський, Борис і Уляна 250.00.

По 200.00 дол. зложили:
мгр. Козій, Іван і Христин; Млинко, Ярослав (750.00); Оприско, Степан і Юрій; Петріна, Богдан і Наталка (700.00); Укр. Фед. Кред. Кооп. СУМА в Йонкерс (1,250.00); Ципригун, Іван (500.00); д-р. Котик, Євген і Володимира 135.00.

По 100.00 дол. зложили:
Бейчук, Олександр; Білецький, Микола і Софія; д-р. Веселій, Орест (1,000.00); Блаженко, Христин (1,105.00); інж. Боба, Осип і Ольга; інж. Галібей, Роман і мгр. Люба; д-р. Галібей-Медайн, Зірка; мгр. Гановський, Євген і мгр. Дарія; Гнатчук, Всеволод; Гнатчук, Володимир; д-р. Гойдиш, Володимир і Дарія; д-р. Галарник, Ігор і Наталія (700.00); д-р. Дерей, Емілія (950.00); Дидинський, Константин і Надія; проф. Довгенько, Михайло (800.00); проф. Домбчевська, Анна 100.00; Каленчук, Михайло; Кобзар, Ольга; мгр. Когут, Тарас; Кулинич, Теодор і Анна; інж. Кух, Юрій і Леся; Кух, Володимир; Мазур, Леонард і Галина; Матковський, Ярослав і Марія; Михайлів, Анна; НН Чикаго; Новатний, Вікторія (705.00); Оприско, Юрій; Оленчук, Володимир і Ярослава (585.00); Панчук, Ярослав; д-р. Піхурко, Богдан і Христин; д-р. Пирак, Теодор і Олександр; д-р. Пішк, Петро (800.00); д-р. Романів, Любомир; д-р. Сидорак, Ярослав і Олександра (555.00); Сотник, Филип і Марія; Славковський, В. і Стромешський, Зенон і Юлія, Токарчук, Теодор, д-р. Федорів, Василь; д-р. Фішер, Слим, Марія (1,030.00); Харкевич, Катерина; Укр. Фед. Кред. Кооп. в Балтиморі, Мд. (750.00); д-р. Крохмалюк, Любомир і Стефанія 75.00 Канада; Даш, Григорій 65.00.

По 50.00 дол. зложили:
НН, Чикаго; Артимішин, Люба; проф. Богданська-Тайса і Марія Голіна (2,095.00); Волошин, Олександра; д-р. Галібей, Богдан і Роксолана; Гальський, Євген; Гук, Степан; Гуралий, Василь; Держко, Евстахій і Ірена; Дядів, Юрій і Наталія; Добуш, Тарас; Дзук, Михайло; Дучинський, Володимир; Жирчук, Анна; мгр. Залуський, Володимир і мгр. Наталія (625.00); Іванець, Парася; Іванівський, Степан; Канада; Іванчук, Андрій і Лідія; Карабан, Петро і Туля Карава; Стефан; д-р. Кисілевський, Юрій; адвокат Клебович, Володимир; архітект Козуб, Тарас і Сена; Кондрин, Микола; Кравчук, Надія (17,900.00); Крохмалюк, Любомир і Стефанія — Канада; д-р. Крупа, Теодозій і Любомира; мгр.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ
УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ
ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.
Січень — квітень 1987

Кульчицький-Гут, Володимир; Дарія, Василь; Ерна; Левинський, Роман; Мельник, Дмитро і Параскевія; Мельник, Семен (\$55.00); Овчинник, Марія; Острівський, Володимир і Мирослава; Петрів, Григорій; Пилипчук, Михайло і Дорис; Писир, Володимир і Марія; Ровенський, Іван і Юлія; Ржевський, Марія; Семенина, Володимир (\$55.00); інж. Семенишин, Микола і Марія; Скоп, Олександр і Софія; д-р. Смаль, Іван; Соболь, Роман і Корнелі; Стебелська, Лідія; інж. Ткач, Ярослав і д-р. Олександр; Ференцевич, Юрій і Христин; д-р. Цимбал, Богдан (705.00); Чорний, Микола і Стефанія; мгр. Чорнобиль, Роман і Анна (675.00); інж. Ярмоленко, Антін (650.00); Ясінський, Богдан; Цілик, Михайло і Юстина 35.00; Іванічка, Доллі 33.00 Канада; Воппель, Осип і Анна.

По 30.00 дол. зложили:
Бадир, Василь; Бурик, Петро; Вороняк, Олександр і Аліса Анна; Галій, Іван і Галина; Гробельська, Степан і Надія; Гонзалез, Сальвадор і Люба; Кіналь, Михайло; Кравчук-Аерс, Наталка; д-р. Палівор, Василь і Марія; Проданюк, Галина; мгр. Савицький, Роман і Марта; д-р. Стефанівська, Люба; Шубак, Антін.

По 25.00 дол. зложили:
Бабій, Михайло і Тася; д-р. Базюк, Володимир і Джойсі, мгр. Безючів, Володимир і Юлія; Безубак, Іван і Анастасія; Бережницька, Оксана; Бодель, Микола; Боднарчук, Фред — Канада; д-р. Богданів, Віталій і Олександра; д-р. Богомоєв, Богдан; Василік, Микола й Оля; Вертипорко, Юлія (\$25.00); Вокович, Михайло і Маріон; Волосенко, Ярема і Данута; Гайдук, Дмитро; д-р. Ганушевський, Тарас і Іванна; Ганчарик, Петро й Ірена; д-р. Гаймон, Джонес; Голубев, Христин; Гошовський, Володимир і Леонтин; Гуда, Степан; Дацьків, Іван і Степан; Дайкева, Роман і Патріція; Дзедзик, Андрій і Ірена; Закревський, Андрій і Лідія; д-р. Іванічний, Микол; Іванюк, Антоніна — Канада; Калістий, Марія; Качанівський, Ярослав; д-р. Кіндрат, Іван; Кобзар, Юрій і Ірена; Ковалів, Роман і Броніслава; д-р. Когут, Нестор; Козар, Павло і Наталія; Козаревський, П. — Канада; Колонко, Василь; Кондрат, Петро і Марія; Костюк, Галина (90.00); Костюк, Теодор і Олександра; інж. Коцибала, Святослав і Гелена; Климович, Богдан; Кравець, Микола і Валентина; Лелега, Микола; д-р. Лібер, Мирослава і Марія; Луцишин, Мирослава і Тереса; Луцький, Євген і Оксана; д-р. Ляшевський, Ярослав і д-р. Лідія; Марусяк, Марія (575.00); Марусяк, Василь; Масюк, Ярослав; Мачай, Олег; Мельничук, Богдан; Микол, Андрій і Леся Анна; д-р. Микучан, Снігурович, Марія (535.00); маестро Мороз, Михайло й Ірена; о. Мудрий, Любомир; д-р. Музичка, Ярослав і Лариса; Мулькевич, Марія, НН Філадельфія; Навроцький, Юрій і Христин; д-р. Оленко, Володимир і Христин; Олійник, Іван і Стефанія; Онуфрейчук, Борис і Катерина; Орішак, Василь; Островська, Ірена — Канада; Ошпик, Григорій — Канада; Павлюк, Борис і Надія; Півторак, Алекс; Пліута, Іван і Христин; Прутула, Василь; інж. Пришляк, Олександр і Анна; Рижий, Адам і Катерина; Рудницький-Сокіл, Марія; Савка, Роман і Лариса; Савчин, Ірена; Савчук, Надія і Богдан; Савчук, Ярослав; Савинчук, Володимир і Марія; Серафін, Василь і Анна; Сидор, Ігор і Ольга; Скліпанович, Олег і Елсі; Стадник, Стефан; Сурмач, Микол (525.00) старший; Третьяк, Микола; Турченко, Богдан і Христин; Угер, Нестор; Устименко, Іван; Фединишин, Іван; Цетенок, Вячеслав; Цюлько, Іван і Стефанія; Чопкан, Р. Канада; Чомко, Іван; Чорний, Іван і Стефанія; Чорнодольський, Володимир і Стефанія; Шабельник, Микола, о. Шараневич, Емілія; Шмотолова, Стефанія; Христин; Шолоуха, Марія; Шабла, Іван; Яворів, Андрій і Парася; Янович, Михайло; Ясінський, Микола; Яхно, Ольга

По 20.00 дол. зложили:
Андрушків, Софія; Бичик, Василь — Канада; Біловус, Стефан; Божик, Григорій і Тереса; Брикочев, Теодозій; Володимир; Вариха, Петро й Анастасія; Вареля, Ольга

Гут, Павло й Анна; Данчевський, Теодор і Ассунна; Даш, Григорій; Демків, В.; Денус, Анатолій; Денчук, Ольга; Дешич, Віктор і Бей; Дівак, Іван і Анна; Дитиняк, Володимир; д-р. Домашевський, Микола; Дікун, Андрій і д-р. Гартруд; Еліні, Теодор; Еллік, Алан; Ермолович, Стефанія; Жовний; Іванна; Журавель, Лариса; Захарів, Василь і Юлія; Зінкевич, Осип і Надія; о. Кисілевський, Роман; Костенко, Федір; Коцибала, Святослав; Крайчик, Олександр і Марія; Крижановський, Юлія і Лідія; Кукіль, Ярослав; Кулик, Василь і Антоніна; Курчак, Микола й Ольга; Лаба, Стефанія; Лаба, Ярослав; Лесюк, Омелья; Маціківський, Данило й Анна; Мадилінський, Константин; Медик, Филип і Валентина; Мельник, Степан і Ольга; д-р. Миколаєвич, Роман; Микочевський, Юрій і Христин; Мудрий, Петро і Галина; Микончук; Ананей; Озеранік, Анна; д-р. Павлишин, Юлія і Мирослава; Пахолок, Ігор і Бріджет; Пежанський, Михайло і Любомира; Петлюваний, Володимир і Джіні; Петріє, Ірена; Піган, Іван; Роган, Марія; Романів, Б.; Садкович, Богдан і Стефанія; Сапдан, Софія; Семухів, Лев і Стефанія; Семютович, Вячеслав; Євгенія; Скоробко, Олександра; Сохоцька, Люба; Старов, Симон і Олександр; Старосельська, Олімпія; Стахів, Андрій; Телешевська, Катерина; Тимчишин, Марія; Турчиновський, Володимир і Гільдегард; Хома, Іван; Цегельський, Юрій і Надія; о. Чирковський, Андрій і Галина; Чорний, Михайло; Шатинська, Олена; Шевченко, Олександр і Люба; Шеховий, Марта; Шумилович, Тарас; Ярема, Степан і Ольга; інж. Ярмолів, Роман і Ірена; Ясєйко, Юрій і Мадалина; Яковський, Ярослав; Крамаренко, Петро і Марія

По 5.00 дол. зложили:
Баргер, Василь і Марія; Баланевський, Іван; Баранік, Юрій; Баричків, Микола; Винницька, Ярослава; Горюшко, Андрій; Граур, Микола; Доліницький, Любо; Дорошук, Марія; Дучук, Іван; Козак, Богдан; Колосницький, В. Кошчівала, Аркадій; Куртій, Тимотей; д-р. Логущ, Юрій і Діана; Мельничків, Юрій; Мелета, Марія; Насипанів, Ева; Нікол, Андрій і Стефанія; Анна; Полочик, Михайло і Вікторія; д-р. Роданський, Василь; Саврук, Іван; Слюка, Степан; Сова, Михайло і Беатріс; Чапельський, Орест і Любомира; Шанта, Леся — Канада

Костюк, Олександр 2.00 дол.

ПОЖЕРТВИ НА ЕДУКАЦІЙНИЙ ФОНД ДЛЯ БІЖЕНЦІВ
Узбак, Августин і Уля 50.00 дол.

Щиро дякуємо Нашим Жертводавцям, які завжди щиро відзиваються на наші заклики. З уваги на всеукраїнську місію, яку сповняє УВУ вже понад 66 літ — МЕТОЮ ФУНДАЦІЇ: є створити сильні загальні Стипендіальні Фонди і цілий ряд особистих чи родинних, приватних Фондів при Фундації УВУ, з яких щорічно тільки відсотки будуть вживатися на стипендії чи дослідні праці — згідно із домовленнями і волею жертводавців чи фундаторів.

За інформаціями в справі створення СПФ, записів і testamentів просимо писати або дзвонити на адресу Фундації. Ми радо будемо служити порадами.

1986 році ФУНДАЦІЯ УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ, як і ПСФ — ФУНДАЦІЯ виплатила 140 стипендій для українських студентів на студії в УВУ. Стипендії покривали оплату за навчання і кошти прожитку в українському інтернаті, (всі кошти подорожі покривають студенти самі), фінансувала для української молоді європейських країн курс „Порівняльний фольклор, українські народні пісні і бандура“, фінансувала курси англійської мови і українства для українців — біженців з Польщі на УВУ в Мюнхені; спонсорувала шосту студійну поїздку „Стежками Батьків по Європі“.

НА ЛІТНІЙ СЕМЕСТР 1987 р. Фундація УВУ проголосила 100 стипендій. Вже на сьогодні є більше зголошених потребуючих студентів. Фундація дальше продовжує фінансувати.

Всі пожертви і данки на Фундацію УВУ на різні фонди і стипендіальні фонди і програми при Фундації, на діяльність студентських комітетів при Фундації (Давид, Монте Касіно) — можна віддавати від податку.

Чеки просимо випускати на: UFU Foundation та висипати на адресу Фундації УВУ.

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Avenue New York, N.Y. 10003
Проф. Петро Гой Президент Фундації УВУ
Д-р Ярослав Моцюк Скарбник Фундації УВУ

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРОЦЕСІ Клява Барбі, шефа гестапо в Лїоні, Франція, під час Другої світової війни, Мельс Кодот Гольдберг, 48-річний жид, батько якого загинув в концтаборі, розповідав судам і присутнім на судовій залі, як він 12 років тому самовільно віднайшов в Бельгії К. Барбі і підготувався до виконання атентату на його особу. Але коли прийшов час і знайшла відповідна могила для виконання атентату, „я завагався“, — заявив Гольдберг, — а мене не вистачило ненависті для виконання атентату. Батько сідка був заарештований в Лїоні в 1943 році, гестапо і висланий до концтабору в Ашвілі, де він загинув. Свідчення Гольдберга викликало зацікавлення у присутніх на судовій залі, хоч К. Барбі, як відомо, не є присутній на процесі. Про перебіг процесу інформувати його заохотили німецькі газети, які доставляють йому до тюремної клітки.

ІНДІЇ ЗНОВУ ПОЧАЛИСЯ неспокої, тим разом між індусами і мусульманами. Спир розпочався „а релігійному“ і, коли в боротьбі мусульман застрелили: малолітнього індусського хлопця, індуси почали палити хати мусульман, нищити їхнє майно, вбивати зброєю ножами. Досі загинуло понад 20 осіб, а понад 100 були поранені. Найбільше пошкодженою місцевістю є містечко Мірут, 40 миль на північний схід від Нью Делі. Центральний уряд виставив в неспокої охорони скріплені відділи поліції і національну гвардію. У понеділок і у вівторок, 18-го і 19-го травня, прийняв менше 200 хат індусів і 150 хат мусульманів були цілкомво знищені. В акції придушення неспокої бере участь 9,000 поліціянтів і військовиків.

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомова

Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

ЦІНА:
Том I \$ 75.00
Том II \$ 85.00
Кто замовить ОБА ТОМИ платитиме \$140.00
включно з пересилкою

Замовлення: налісними чеками або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) сплати:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз
пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знаннями української і англійської мови на околиці.

Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія, планічного Нью Йорку і Нової Англії з метою розбудувати і керувати мережами агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенєфіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спащини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення України
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

В разі з вивченням виразком цього заклику

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стент

поштовий код

ЗАКЛИК
ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА
ВЕЛИКОГО НЬО ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ

Українці, стоїмо напередодні відзначення великої світлої події в житті Української Церкви: 8-го Тисячоліття Християнства в Україні, що його дав нам нашим предкам, наші Володимир Великий, славний князь Києва, столиці України, в 988 році.

Це неабиякий ювілей, і ми маємо його зустріти коли безбоязливо Москва, що відкинула огрублювала й огрублює досі наш народ із усіма матеріальними і духовними надбаннями, не вагається винищувати мільйони нашого людства, страшною голодоморною смертю, вже від років готується щоб і тим разом обдурити світ і довести, що християнство наших предків нашім князем Володимиром Великим — це християнство Росії, дарма, що в тому часі ще ні Москва, ні Росія взагалі не існували.

Завданням української громади в ЗСА є отже як слід підготуватися до відзначення Тисячоліття в Україні, звертаючи голову увагу на відзначення того ювілею передусім у Вашингтоні, як столиці нашої країни, як також у Нью Йорку, як метрополітні світу й осідку Об'єднаних Націй та всього рода організацій і установ світового масштабу.

Метрополітальний Комітет Нью Йорку виступив уже відповідний план цього відзначення громадою Великого Нью Йорку й околиці, незалежно від локальних святкувань у поодиноких громадах, беручи під увагу, що це відзначення мусить бути на високому рівні під організаційним, місцевим і пропагандним оглядом для зовнішнього, неукраїнського світу, використовуючи якнайкращі місцеві сили та засоби масової інформації.

Це, безперечно, потребує значних коштів, які однак не можуть нас відстрашити від реалізації наших планів. Ми віримо, що українська громада прийде з грошовою допомогою. Тому звертаємося до вас, українці Великого Нью Йорку й усіх громад околиці, з гарячим проханням підтримати наші плани вашими щедрими даними. У Федеральній Кредитовій Кооперативній „Самостійності“ вже відкрито окреме конто ч. 13090. Чеки треба виставляти на: „Self-Reliance Association“ зі штаб-квартирою, що це є: „N.Y. Metropolitan Committee“ Адреса кредитивки: Self-Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

СЛАВКУ

За Президію:
д-р Іван Странт, касир
адв. Роман Бугаєвський, голова
д-р Василь Калинович, секретар

„Волошки“ виступлять в Нью-Йорку

Нью-Йорк, Па. — Танцювальний ансамбль „Волошки“ з Філадельфії та Танцювальна група повіту Бакс виступлять з програмою модерних та українських танків, тут в Бібліотечній аудиторії виліди жу повіту Бакс, при Саммі Ровд, в суботу, 30-го травня ц.р., о год. 8-й вечора, і в неділю 31-го травня, о год. 2:30 по полудні.

Танцювальна група повіту Бакс продемонструє таланти локальних хореографів та молодих доволі танцюристів в програмі балету і модерних танків.

Танцювальний ансамбль „Волошки“ виступить з українським народним танком, різноманітних від трепетливого танку до витонченого танку „Коханочка“. Притаманна „Волошкам“ це українська народна музика в народному стилі, надаючи, однак, йому класичних рухів, що дає спростування для різноманітних танців. Вступ на концерт виліди жу сеньйоріні студентів, 6:50 дол. Прядельші інформації можна контактуватися з Луїзою ДеСіна (201) 945-8752 або з Еною Безушко (215) 424-3354.

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА
УКРАЇНСЬКИХ
ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“
(Торонто 1982)

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гординосського
- біографічні дані про 88 українських діаспорних мистців-учасників Виставки — з двох країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гординосський

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.,
- разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моні ордером“ сплати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

ТУРА до АРГЕНТИНИ
І БРАЗИЛІЇ

На запрошення ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ з Буенос Айрес АСТРО TRAVEL SERVICE організує

ТУРУ до АРГЕНТИНИ І БРАЗИЛІЇ

з приводу 90-ліття українського поселення в Аргентині, посвяченню забудованню під Шевченківським Національним Музеєм в Прудентініс, Бразилія і святкуванню на честь МИКОЛИ ЛИСЕНКА, батька української національної музики в 75-ліття його смерті.

ТУРИСТИ відвідують Буенос Айрес, найбільший водоспад саїта ІГВАЗУ, Куритибу, Прудентініс і Ріо де Жанейро, Меку світового туризму та будуть на всіх святкувальних місцях українських громад і концертних МОЛОДОГО КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ з Нью Йорку, ЗДА, яка їде із ТУРОЮ.

ВІДІЗД з Нью Йорку 13-го серпня 1987 р.

ПРИІЗД до Нью Йорку 28-го серпня 1987 р.

ЦІНА 1,750 ам. дол. включно: оплату за літак і переїзди, омінування, мешкання в готелях першої класу в двоособових кімнатах, обильні сніданки і вечері та ТУРИ в Буенос Айрес, Куритибу, Ріо де Жанейро і до водоспаду ІГВАЗУ.

ТУРА з Нью Йорку проведуть МИКОЛА ЧОРНИЙ, тел.: (718) 659-7448.

Зайнявши місця ТУРОЮ просимо зголошуватись до нашого БЮРА ПОДОРОЖІ.

ASTRO TRAVEL SERVICE
2206 Bloor Street West, Toronto, Ont. M6S 1M4, Canada
Tel.: (416) 768-1117

Річні збори Відділу УККА в Мінесоті

Дня 29-го березня ц.р. згідно зі статутом нашого Відділу УККА Мінесоти, відбулися Річні збори УККА в приміщенні Українського Дому в Мінеаполісі.

Коротким словом голова місцевого Відділу УККА Петро Пишко привітав присутніх делегатів і гостей та попросив присутніх шанувати пам'ять померлих наших членів хвилиною мовчання. Прочитав порядок наряд зборів, який був одностайно прийнятий. Одностайно було вибрано Президію зборів в складі: голова: Анатоль Гноєвий, секретар — Володимир Лісович.

Минулорічний протокол загальних зборів прочитав В. Лісович. Жадних змін і поправок не внесено до протоколу, присутні прийняли його одностайно.

У своєму змстовному звіті голова П. Пишко з'ясував діяльність Управи. У своїй праці члени Управи руковдились добром і відданістю працею для добра громади. Управа УККА рішила звернутись до всіх існуючих на терені Мінеаполісу й Сейнт Полу організацій, щоб спільно і величаво та в братній любові відзначити щорічні свята 22-го Січня, Т. Шевченка і Український День. Нашим делегатам в особах д-ра Володимира Анастаса і Володимира Лісовича вдалося швидко перебороти всі розходження і вже в приязній розмові рішено спільно святкувати ці великі наші свята. Ці конструктивні домовленості дали результат у формі відбутих свідних і об'єднаних свят 22-го січня 1918-19 років і Т. Шевченка. У цих святкувальних наші громада радо здала чисельну участь. Віримо, що й далі буде продовжуватись цей гарний звичай до насліддя в душі єдності і братерства. Рівнож підкреслив, що дуже багато до цього причинилася дружна співпраця членів Управи, за що належить усім їм сердечна подяка. А в нашому невідомому скарбничковій Степанові Михайловичі спеціально дякували усі присутні бурхливими оплесками, що є свідомо.

Віттак з'явився над делегатами від Управи УККА д-р В. Анастас про перебіг переговорів з представниками мінесотського Відділу УАКР в справі спільних святкувань. Звітдавець з правдивою, примітною ствердив, що останні переговори відбувалися в приязній атмосфері. Уже можна відчувати прохв згоди, з чого наші делегати були дуже задоволені.

Культурно-освітній референт Юрій Никифоров коротко переповів про свою активну участь у всіх святкувальних і побажав дальших успіхів для будучої Управи.

Касир (фінансовий збірщик) С. Михайлович докладно подав усі суми грошей, що були вислані до централі УККА, а решта грошей Відділу знаходиться в місцевій українській кредитівці — на чековому конто 216 дол., і на щадничому 1.3000 дол.

Голова Контрольної комісії Дмитро Мандибур ствердив, що кожний раз і своєчасно переводилась контроль діяльності поодиноких референтів УККА і з примітною ствержено, що вся діяльність Управи була правильна і всі прилоги і рахунки касові в порядку. Зокрема подякував фінансовому збірщику С. Михайловичу за його віддану і жертвенну працю. Був внесений внесок на уділення абсолютної уступачої Управі, який було прийнято одностайно.

Номінаційна комісія подала список кандидатів до нової Управи на діловий рік 1987-88. Присутні прийняли до відома поданий список, але в ході голосування зайшли деякі зміни і подано до складу нових осіб. Після голосування вибрано нову Управу, в такому складі: В. Лісович — голова, д-р В. Анастас і П. Пишко — заступники, інж. А. Гноєвий — секретар, фінансовий збірщик (касир) — С. Михайлович, організаційний референт — Василь Мошю; Контрольна комісія — Олександр Яцьків, Павло Бреславель і М. Іваскевич; члени Управи — Володимир Даниленко, Д. Мандибур, В. Домбровский, Павло Вітрик і Ю. Никифоров.

Збори проходили в дружній і спокійній атмосфері.

Перед закриттям зборів нововибраний голова В. Лісович подякував усім присутнім за довіру і вибір та заклик до дружньої праці.

Помер д-р Л. Куптак

Українсько-Американське Товариство північної Нової Англії з сумом повідомляє, що у четвер, 2-го квітня помер голова УАТ, як рівнож довготільний активіст д-р Лукіян Куптак.

Уродився 2-го квітня 1922 року в Норвіч, Кон. Штати, отримав диплом з статистики в Тафтс університеті, диплом докторський в біохемії в Брендайс університеті. Служив в американській армії в часі Другої світової війни, як рівнож в Корейській війні.

Д-р Куптак був основним біологічного та медичного наукового симпозиуму в Мейні, дописував статті до різних наукових журналів. Від 1970 до 1983 року був шефом дослідного відділу у ветеранському шпиталі в Торус, Ме.

Осип Сененський

Шевченківське свято „Рідної Школи“ в Дітроїті

У програмі навчання українського шкільництва важливу роль відіграють виступи учнів на сцені з програмами живого слова під час влаштування різних національних свят.

У суботу, 14-го березня ц.р., відбулося в будинку початкової школи Отців Василія у Воррені свято в честь Тараса Шевченка, програму якого виконали учні Школи Українства Товариства „Рідна Школа“ в присутності всіх учнів, їх батьків та рідних шкільного членства. Програму свята відкрив учень 11-ої класу Маркіян Петрів. Він розказав про життя і творчість Шевченка та про його вплив на відродження українського народу.

Мистецька частина програми почалася виступом хору учнів від першої до четвертої класу, який виконав „О, Україно“ та „Садок вишневий коло хати“. Четверта і сьома класи виконали у супроводі бандури Лесі Іванівної „Думи мої“. Цю частину програми приготувала учителька Наталя Іванівна.

Діти першої класу учительки Ірини Тарнавської виконали вірш „Поклія тобі, Тарасе, Шевченковий, Сонце заходить“ виконали приготували учителька Х. Юзич.

Свято закінчилося відспіванням „Заповіту“ Шевченка всіми учасниками. Вкінці варто зазначити, що всі виконавці програми вигодували тексти напам'ять.

Осип Сливинський

Про мистця...
(Закінчення зі ст. 2)

Якось я мала розмову із знайомим мистцем, який хоч особисто не зустрічався з В. Цимбалом, але знав про нього в Чехії в Америці теж. Коли я, що не розуміюся в мистецтві, запитала свого знайомого: „То ж св. п. Віктор Цимбал був дійсно видатним мистцем?“ Він мені відповів: „Не тільки видатним, а значно більше — був він одним з найкращих мистців-графіків“.

І напрошується питання: чому ж „забули“ про цю талановиту людину?

ПОПРАВКА

У статті „Д-рові Павлові Пундієві — 65!“, поміщений в „Свободі“ за 11-го квітня ц.р., стався помилка, яка змінює суть поданого речення. Замість слів „Не правда“, якими починається стаття, має бути „То правда“.

● BUSINESS SERVICE ●

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
\$2.00

(Включено доставка і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціна відповідала мінімальному курсу іноземної валюти і підлягає будь-яким оподаткуванням і змінам що можуть статися до отримання

Офіційні перекази
Всі платності повністю гарантовані
Вам поспішаємо розіслати ціновізи і забезпечити заповнення

GRAMERCY SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

● SERVICE ●

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment

JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів ставимо на цвинтарях св. Андрія в Банд Брусу св. Духа в Гемптонбургу

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛІНСЬКИЙ
к. м. КАРДОВИЧ
О. ПОВАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332
Використовуючи дію в суботу включно від 9:30 по пол. в неділю від 10:40 по пол. На бажання і відвідин клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похороном в БРОНКС, БРОКЛІН, NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ЦИПА і ЧЕСНА Our Services Are Available Anywhere in New Jersey Також займаємось похороном на цвинтарі в Банд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Avenue, Brooklyn, N.Y.
(718) 388-4416

HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd. Hempstead, L.I.
(516) 481-7460
24 HOURS A DAY